

Universitätsbibliothek Paderborn

**Notæ In Notas Willelmi Wendrockii Ad Ludovici Montaltii
Litteras, Et In Disquisitiones Pauli Irenæi Inustæ**

Fabri, Honoré

Coloniæ, 1659

Nota IV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39536

calumnia est: à verò tua conjectura longè aberras: nihil enim piis & doctis hominibus, in tuo Arnaldo, præter errores displicuit. Sed quo tandem cœstro percitus in optimates, scilicet Ecclesiasticos, Episcopos, & Romanum Pontificem furis? quibus errorum, ignorantiam, & quod pejus est, in re tam seria, tanti-que momenti, jocum & ludendi libidinem affingis. Erit aliquando, qui os illud tuum infrunitum, & stylum effrænum castiget.

N O T A I V.

Hic novos Thomistas in tuas partes trahere vide-
ris: quo eventu, mox dicam. Gratiam, inquis,
efficacem mordicus tuentur, & quandam aliam ad-
mittunt, quam sufficientem vocant, cui tamen sine
efficaci nunquam consentitur: tum addis, vocabulum
illud gratiæ sufficientis vix apud antiquos reperiri: Moy-
nium demum, eiusque distinctiones irrides.* Quod no-
vos Thomistas ab antiquioribus discernis, doctis illis
hominibus injuriūm est, qui à D. Thoma discedere
videri nolunt. Sed, mi homo, Iansenianam causam
tibi creditam prodis, accedisque partibus Iesuita-
rum, quos Thomistis probè reconciliasti. Quis enim
Iesuitas inter gratiam efficacem non admittat?
Quis sufficientem, per se solam, ad actum prodire
unquam concedat? quod Thomistis hac in parte at-
tribuis, Jesuitæ omnes tenent. O te fœlicem & in-
dustrium conciliatorem! qui litem hanc composuisti,
quam vel ipsi Rom. Pontifices Clemens VIII. & Pau-
lus V. componere olim frustrà tentarunt. Vocabu-
lum gratiæ sufficientis apud Antiquos non reperis. Sunt
tamen, qui reperiant. Tu vide sis auctores, qui de il-
la ex professō scripsere. Immò D. Thomas 1. 2. qu.

* Pag. 12.

106. art. 2. ad 2. auxiliis sufficientis expressam mentionem facit. Moynii distinctiones explodis, quia illas non capis. Mirabile est quorundam hominum ingenium, quibus solemne est, ea, quæ ipsi nesciunt, desplicari: sed ignorantiam suam palam faciunt, dum eam hac arte operire conantur.

In secundam Epistolam.

N O T A I.

Hic gratiam sufficientem explodis, novum Molinistarum inventum, meram Vocem, prætereaque nihil, titulum sine re, larvam & umbram: * subjungere poteras cum Jansenio, monstrum & chimæram; cum Petro Martyre, humanum commentum, & Pelagianum perfugiuin. Hæc est illa gratia ab omnibus Catholicis admissa, ab hereticis dumtaxat negata, quos Duce in hoc Calvinum sectatos esse, Duvallius Doctor Sorbonicus docet tom. 1. tract. de grat. quæst. 5. art. 1. Vis autem à Molinistis eam gratiam sufficientem adstrui, quæ suum aliquando effectum sortiatur. O gravem, ô insignem Theologum!

Tum in Thomistas, qui hanc gratiam approbant, ac potissimum in Patrem Nicolai, ejusque familiam stylum exeris; quod ii, neglecta ordinis sui doctrina, inita cum Jesuitis conjuratione, à S. Thomæ placitis desciverint. Id unum præsertim eniti vidēris, ut Thomistas concites adversus Jesuitas. sed ut in nonnullis ab iis dissentiant, ita cum iis in damnandis vestris erroribus probè consentiunt. Crede mihi Willelme, Thomistæ gratiam sufficientem admittunt,

* Pag. 22.

B

quæ